

λογικό, δηλαδή στην άμεση επιχειρηματολογία»(σελ.301). Με αφορμή την προηγούμενη δήλωση, εντοπίζει ένα είδος παραδόξου. Ένα παράδοξο, που εικάζει ότι μπορεί να περιέχει, την καρδιά της πρώιμης ιστορίας της λογικής: «*Αν και ο στόχος των ρητόρων εισάγοντας ποιητικές τεχνικές στην ρητορική θα μπορούσε κάλλιστα να ήταν αρχικά αισθητικός, αυτές οι ίδιες τεχνικές σύντομα αποτέλεσαν τη βάση της εκκολαπτόμενης μεθόδου της λογικής επιχειρηματολογίας.*» (σελ. 301)

Η προβληματική του συγγραφέα, γύρω από την εμφάνιση της λογικής, εστιάζεται, πρώτον στην αξιοποίηση ορισμένων ιδιοτήτων της αφήγησης, που αποκαλύφθηκαν από το αγωνιστικό σκηικό και δεύτερον σε μια σειρά από «*exaptation*» ποιητικές τεχνικές. Ο όρος *exaptation*, ανήκει στην εξελικτική βιολογία και αναφέρεται σε ένα χαρακτηριστικό, αρχικά «εξελιγμένο για άλλες χρήσεις (ή για καμία λειτουργία), το οποίο αργότερα αποκτά έναν διαφορετικό ρόλο. Άρα η λογική δεν προκύπτει τον πέμπτο και τον τέταρτο αιώνα, φαινομενικά από το πουθενά, αλλά από την αφήγηση και την ποίηση. Πιο συγκεκριμένα, στο πλαίσιο της δικανικής ρητορικής, η θέση του Δοξιάδη, είναι ότι αυτό που αργότερα ονομάστηκε «λογική», άρχισε να αναπτύσσεται, ως μια μέθοδος, για τη σύγκριση λόγων, που αμφισβητούν την αφήγηση γεγονότων, με σκοπό να πείσει έναν δικαστή ή τους πολίτες, ότι η εκδοχή του ομιλητή ταιριάζει καλύτερα στα γεγονότα.

Η επίδραση της αφήγησης και της ποιητικής αφήγησης στην παρουσίαση της δικανικής ρητορικής, εξετάζεται στην εισήγηση του συγγραφέα, σε δύο επίπεδα, της μάκρο και της μικρο δομής.

Στο επίπεδο της μάκρο-δομής, το πρότυπο του δικανικού λόγου, αποτελείται από τέσσερα μέρη, την εισαγωγή, την αφήγηση, την απόδειξη και τον επίλογο, αν και μερικοί αρχαίοι θεωρητικοί, διαιρούν περαιτέρω, το τρίτο μέρος (την απόδειξη), στη διαίρεση, την κατάλληλη απόδειξη και τη διάψευση. Ο στόχος αυτού του πρότυπου είναι διπλός. Αφενός να δημιουργήσει σχετική, από ότι συνολική βεβαιότητα, ότι αφήγηση του ρήτορα, είναι η καλύτερη προσαρμογή στα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης και αφετέρου να δείξει, ότι οι πράξεις που περιγράφονται σε αυτή, κρίνονται καλύτερα, από την εφαρμογή ενός συγκεκριμένου νόμου. Στη συνέχεια και με βάση την εργασία του Δοξιάδη, παρουσιάζονται αναλυτικότερα τα μέρη του δικανικού λόγου:

- **Εισαγωγή:** Εκτός από τους στόχους, που σχετίζονται με τις φυσικές συνθήκες του αρχαίου δικαστηρίου, όπως η προσέλκυση της προσοχής του κοινού, η εισαγωγή